

NØVN

Kvøða til Jóhan Paula (Palla) Højgaard

Jóhan Pauli Højgaard, vanliga kallaður Palli, rundaði fyrri tíð síðan tey sjeyti.

Fyrstu ferð, meg minnst, vit møttust, var í "Ulputíðini" fyrst í sjeyti árinum. Sóðust av og á, men tá tað rættuliga rann saman okkara millum, var tá hann kom í starv sum bókhaldari á Eystur-oyar Røktar-og ellisheimi 1. desember 1983 og untist okkum at starvast saman í góð 30 ár.

Og tað eri eg bæði glaður og takksamur fyrri – tí í hesi mongu ár var hann mær persónliga og arbeiðsplássinum ein hollur stuðul.

Somuleiðis var hann skrivari í stýrinum í mong ár og eisini skrivari í bygginevndini og hevði tað figgjarliga um hendi. Stórv, sum bæði vóru sera væl úr hondum greidd.

Umframt tað, at hann royndist dugnaligur í arbeiðnum sum bókhaldari, so hevur hann so nógvar aðrar eginleikar, sum ger hann til tann persón hann er og av persónligum royndum gjøgnum nógv ár kann eg siga, at hann er:

- Vinsamar – sera vinsamur! Ongantið bangin fyrri, at rætta eina hjálpanði hond og seta titt egna til síðis, um so skuldi vera.
- Altíð klárur við einum góðum orði og ikki seinur við "góðum ráðum"
- Trúður maður – ja, ein trúðar hetja. Hansara yndisørindi sum hann hvíur í, livur í og handlar frá eru hesi: "Jesus Kristus er hin sami í gjár og í dag og í allar ævir"
- Spontanur: T.d. er hann ikki bangin fyrri at spyrja ella siga: "Skal eg biðja fyrri tær?"
- Álitandi og loyvalur
- Trúfastur

- Góðhjartaður – gongur fegin eina ekstra míl, um so skal vera.
- Samhugaður/vísur samkenslu við teim ið treingja – eisini teim, og kanska serliga teim, ið liva á "skugga síðu lívsins", sum tikið verður til
- Hjálpsamur
- Skemtingarsamur – dugir væl at fortelja skrinir. Tað stuttliga er við til at forleingja lívið.

365 Humørpiller – hann tekur ein um dagin!
Í samband við at fyrrverandi blaðstjórin á Politiken gjøgnum 23 ár, Herbert Pundik, sløknaði sum 92 ára gamal, var stutt samrøða við verandi blaðstjóra sum gav Pundik soljóðandi skoðsmál: "Herbert Pundik var et pragtfuldt menneske" og so legði hann afturat: "det strålede ud af hans øjne".

Ja, "positivur og fyrikomandi" og sum onkur ávísur starvsfelagi, sum hitti Palla fyrstu ferð, tók til "man kann siggja tað í eygum hansara".

Tá eg hugsi um Palla – og skal taka saman um, so rennur sangurin, sum Ismar Joensen, sála á sinni týddi, framfyri meg, har hann í eindum ørindi sigur:
Summi fólk so fegin ganga sum við kongsboðum á ferð, bera vitni millum manna, at Guðs dýrd av kongsins ber. Smílið er sum sólarglottin, sum ein sól, ið lýsir frið. Leiðin, ið vit skulu ganga, friðkast upp við teirra lið.

Í árabáti við prinsessunum

Mær er frá álitandi keldumfortalt, at í samband við, at Kristianskirkjan í Klaksvík varð vígd í 1963, vitjaði Friðrikur kongur, Dr Inngrid og alla 3 prinsessurnar Føroya. Tey vóru við kongaskipinum Dannebrog. So ein dagin, undir vitjanini, er Dannebrog komin á Skálafjørðin at liggja. Og nú er tað, at tveir tannáringar taka sakina í egnar hendur – flota fýramannafar og rógva móti Kongaskipinum. Hesir vóru

Palli og Símun. Nú teir nærkast, hendi tað, sum teir høvdu vóna. Har við lúnningina stendur Kongur, Drottningin og prinsessurnar. Tá teir sóu prinsessurnar mistu teir áralagið. Kongur ger nú tað, at hann vinkar til teir báðar og biður teir leggja at Dannebrog. Teir so gera. Og gita so hvat hendur: Jú, Margreta, Benadika og Anna Maria prinsessur skifta skútu - fara av kongaskipinum og umborð í fýramannafarið – uttan lívverja og uttan bjargingarvest. So stórt álit hevði Friðrikur kongur á Palla og Símun, at hann bókstavuliga gav prinsessurnar upp í hendur teirra. Tær settust við áranar. Margreta róði við tveimum og hinar báðar við hvør sínari.

Tá tey góða løtu seinri lögdu at kongaskipinum aftur og prinsessurnar í øllum góðum vóru komnar umborð á Dannebrog, tá lønti kongur teim í stórt mát. Hann stóð við lynningina við eini TOMS karamelleskju í hondini – og oysti karamellur niður í fýramannafarið.

Hetta kundi verið byrjanin til, at Palli gjørdist "konguligur". MEN Anna Maria, sum var tann yngsta, valdi heldur hitan í Grikkalandi enn høgættina og kuldan í Saltangará. Og Palli hevði ongan hug at flyta!

Dámar at práta

Tað er eingin loyna, at Palla dám-ar væl at práta. Jan Abrahamsen hevur fortalt mær, at einaferð bankaði á úthurðina heima við hús hjá Palla. Hetta var um døgurða tíðina og hann hevði sett knettir út á. Konan var ikki heima. Hann kom tá í prát við

hesi tvey fremmandu fólkin, sum bara ynsktu at vita, hvar grannin Lasse Klein búði.

Palli misti seg burt í práti og gloymdi alt um tíð og stað – og ikki fyrr enn alarmarnir í køkinum fóru at ýla – sprakk hann innar – MEN ov seint var, tá stóðu knettini í ljósum loga.

Roðar í vestri

Tað var einaferð ein maður, sum var komin nakað væl til árs – hann situr sum fangi og lítur afturá og ásannar, at sólin er farin at roða í vestri. Í ljósinum av tí, sum liggur fyrri framman ger hann status yvir farin ár. Eitt kvøldi situr hann við penni í hond og skrivur eitt bræv til ung-an vin, sum var vorðin honum so kærur. Hann skrivur m. a. og nú verður endurgivið beinleiðis úr brævinum:

"Eg havi strítt hitt góða stríð, havi runnið skeiði at enda, eri vorðin standandi í trúnni. Nú liggur rættvísiskransurin mær til reiðar. Harrin, hin rættvísi dómari, skal geva mær han hin dag – og ikki bert mær, men eisini øllum, sum hava elskað opinbering Hansara" (2.Tim 4,7-8)

Palli, soleiðis ímyndi eg mær, at tú, av røttum, kann líta aftur á liv títt – hyggjandi móti tí, ið koma skal.

Palli, í takksemi fyrri tíð, samskifti og vinarlag øll hesi mongu ár, vil eg loksins heilsa tær við hesum orðum:

"Tú elskaði! Eg ynski, at tær skal gangast væl á allan hátt, og at tú skalt hava heilsuna - eins og sál tini gongst væl."

Tordur

Til minnis um Finn J. Thomsen

Stórt var sjokkið, ið eg fekk ónsdagin 4. novembur 2020, tá ringt varð frá telefonini hjá mínum besta vinmanni, og svágurin Petur gav mær tey sorgarboð, at tú nú bráðliga var farin her av foldum.

Standandi einsamallur eina slíka løtu á eini gongubreyt á Amager, føldist tað ómetaliga kalt og einsamalt. Komin heim henda dagin, kendist tað sum lagnurnar speisemi, tá tað rann mær til hugs, tá tú saman við konu tínari Jórún stóð her í Keypmannahavn, og tit spent bíðaðu eftir, at sonur tykra Kári, skuldi koma úr Guatemala. Mitt í øllum sum tykur stóðu her og gleddu tykkum, komu fyrst sorgarboðini, at mamma tín var farin, og sama dag sum hon fór til gravar, komu aftur sorgarboðini, at pápi tín eisini

var farin.

Okur báðir vuksu upp saman í Valinum, og eru tað neyvan nakrir brøður, ið hava havt so gott brøðralag sum okur báðir, saknurin er tí so ómetaliga stórur, og sorgin so tung at bera.

Eftir lokna skúlatíð komu okur eisini at fylgjast, je í læru á Landssjúkrahúsinum og tú á Læraraskúlan.

Ítróttarmaður vart tú burturav, har tú bæði róði kapp, spældi fótbólt, og ikki minst har tú allar mest bleiv kendur sum borðtennisspælari, og har tú mangt meistaraheitið vann til TBF, eisini umboðaði tú felagið á landsliðinum. Eisini her tók tú ábyrgd á teg, tá tú gjørdist formaður í Borðtennissambandinum.

Tónleikari gjørdist tú eisini,

og var ikki meira enn 13 ára gamal, og rakk illa nokk til allar trummurnar, tá tú gjørdist trummuspælari í orkestrinum á Tvøroyri. Seinni komu okur báðir at verða plátuvendarar í

diskotekklubbanum á Tvøroyri.

Umframt hettar komu okur báðir at sita í nevndini í TB saman, tú sum formaður. Sjálvt um tú vart føddur í Havn, og fyrst kom á Tvøroyri sum 5-6 ára gamal, so vart tú Tvøramaður vid stórum T og ikki minst TB-ari.

Eisini vart tú skjótur at átaka tær, at verða ein av undangongumonnunum í "Vernd av Suðuroyar Sjúkrahúsi", og skalt tú hava stóra tøkk fyrri alt tað arbeiðið, ið tú har gjørdi.

Góða Jórún, Kári og Senita, Tommy og Helgi, tykur hava mai ein góðan mann, pápa, svigarpápa og abba, má Harrin styrkja tykum í sorg tykra. Somuleiðis ganga mínir tankar til systkini, Nick, Pada og Maureen.

Je drýpi hævur í sorg, og fari

at enda vid teimum seinastu ørindunum í sanginum "Je eri Valari", ið bleiv spældur til jarðarferðina.

Har jeg på jorden, dog syndet så slemt, at Du i din himmel mig helt har glemt? Du har af engle så mange hos Dig, Send dog en, blot en eneste ned til mig.

Når jeg er død må du tænke på mig. Du som har fulgt mig på livets vej. Og når du kommer ved graven forbi, Skal du nynne zigeunerens melodi.

Hvíl í friði góði vinur.

Okur á Amager